

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 05/04/2025.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

BÀI 34

NGÀY NGÀY TRUY CẦU THỜI TRANG CHÍNH LÀ THEO MA

Hằng ngày, tâm chúng ta chuyển biến, thay đổi không ngừng, nếu chúng ta ngày ngày truy cầu thời trang thì tâm chúng ta không thể yên bình. “*Thời trang*” không chỉ là quần áo mà là kiểu dáng, tính chất của các sự vật, sự việc. Tất cả kiểu dáng đều xuất phát từ vọng tưởng của con người, vọng tưởng của con người là vô cùng vô tận, chúng ta chạy theo vọng tưởng thì chúng ta sẽ khổ đau. Chúng ta thường sợ rằng, chúng ta không hợp thời trang thì người khác sẽ cười chê, sẽ cho rằng chúng ta là người lạc hậu. Ngày nay, các nhà thiết kế liên tục vẽ ra các kiểu dáng, nhà thiết kế càng nhiều vọng tưởng thì họ càng nghĩ ra nhiều thiết kế. Chúng ta chạy theo thời trang thì tư cách, phẩm hạnh của chúng ta sẽ dần bị mai một.

Hòa Thượng nói: “*Tại sao chúng ta chạy theo thời trang mà chúng ta không nhìn theo Phật Bồ Tát để học tập? Chúng ta phải truy cầu theo tâm, hạnh, nguyện của Phật Bồ Tát*”. Thời trang luôn luôn chuyển đổi, nếu chúng ta theo đuổi thời trang thì sau một thời gian ngắn chúng ta sẽ trở nên lỗi thời. Chúng ta chạy theo thời trang là chúng ta chạy theo ma, chúng ta sẽ luôn phiền não, bất an.

Đức hạnh của con người là thời trang không bao giờ lỗi thời. Chúng ta phải cần cầu với những bậc tu hành tinh nghiêm để nâng cao giới đức, đức hạnh của mình. Lão Hòa Thượng Hải Hiền không biết chữ nhưng rất nhiều người người tôn kính Ngài. Đức hạnh của con người chính là thời trang vượt mọi thời đại. Tại sao chúng ta không truy cầu những thứ trường tồn, bất diệt? 350 tấm gương đức hạnh của Việt Nam trong cuốn “*Những tấm gương đức hạnh*” sẽ lưu danh đến muôn đời, người đời sau sẽ luôn ngưỡng mộ, kính trọng đức hạnh của các Ngài. Đây chính là thời trang vượt mọi thời đại.

Chúng ta có thể sử dụng thời trang làm phương tiện độ sanh, làm công cụ tiếp cận mọi người. Chúng ta là người tu hành nhưng chúng ta không nên tự cắt tóc hay mặc quần áo nhàu nát. Tôi mặc bộ đồ này đã gần 4 năm, túi áo đã bị rách nhưng tôi vẫn mặc vì trông bộ quần áo vẫn lịch sự. Chúng ta không dùng thời trang để che đậy những kém khuyết của chính mình. Ngày trước, khi tôi di chuyển bằng xe đạp, tôi luôn lau xe rất cẩn thận, thậm chí, tôi lau từng chiếc nan xe, chiếc xe của tôi luôn bóng lộn nhưng trong nội tâm tôi thì trống rỗng. Thời gian đó, nội tâm tôi không có chỗ an trú, tôi dùng cái bên ngoài để che đậy nội tâm bên trong. Ngày nay, nội tâm tôi đã có chỗ an trú, thậm

chí, tôi không có đủ thời gian làm những việc cần làm, do vậy tôi không có thời gian chau chuốt vẻ bên ngoài.

Thời trang chính là vọng tưởng, chúng ta vọng tưởng càng nhiều thì chấp trước càng lớn, chấp trước càng lớn thì phiền não càng nhiều. Chúng ta ngày ngày truy cầu thời trang là chúng ta chạy theo ma. Ma là phiền não, ảo ảnh, là bề ngoài. Thời trang là đại vọng tưởng. Chúng ta làm đẹp cho đời bằng đức hạnh, giới đức của chính mình là chúng ta đang tích công, bồi đức. Chúng ta làm đẹp cho đời bằng những thứ ảo ảnh thì chúng ta phải nhận nhân quả không nhỏ.

Hòa Thượng nói: ***“Vì sao gọi thời trang là ma? Vì nó luôn làm tâm chúng ta bất an, không thể định. Người hiện đại ngày ngày truy cầu hợp thời trang đây là chúng ta đang bị ma dẫn dắt. Khi chúng ta bị ma dẫn dắt chúng ta có cảm thấy khổ hay không? Nếu chúng ta cảm thấy tâm mình bất an thì phải xem lại! Chúng ta phải dùng đức hạnh, dùng giới đức của chính mình làm thời trang”***. Tâm chúng ta không thể định thì chúng ta không thể an trú trong pháp lành của Phật. Thí dụ, chúng ta đang đi một chiếc xe được sản xuất vào năm 2021 nhưng một thời gian ngắn sau thì họ sản xuất những chiếc xe đời mới hơn, nếu chúng ta chạy theo thời trang thì tâm chúng ta sẽ bất an. Trên thế giới, có nhiều người luôn cố gắng sưu tầm những mẫu siêu xe mới nhất do vậy tâm họ không thể an.

Hòa Thượng nói: ***“Một hôm tôi đi tắc-xi, người lái tắc-xi nói, ông đang trải qua những ngày tháng rất khó khăn, nếu một ngày ông không làm việc thì ngày đó ông sẽ không có gì ăn. Tôi khuyên ông: “Nếu anh không truy cầu thời trang và có thể tiết kiệm thì anh vẫn có thể sống được!”. Chúng ta không chạy theo mọi người, không cần theo kịp thời trang vậy thì cuộc sống của chúng ta sẽ dễ dàng. Sau đó, người lái tắc-xi nói: “Nếu như tôi sống mà không tìm cầu cái mới thì tôi làm việc một năm có thể nghỉ ngơi hai năm”***.

Ngày trước, khi tôi đến Singapore, tôi nói chuyện một người lái tắc-xi, ông nói, ở đây, công việc lái tắc-xi chỉ dành cho người lớn tuổi, ngày trước, một người làm có thể nuôi cả gia đình nhưng ngày nay, thu nhập từ công việc này thậm chí không thể nuôi được một người. Tôi thấy người lái xe tắc-xi đó di chuyển với tốc độ rất nhanh, họ nói đây là quy định của thành phố, đồng thời họ cũng muốn chở được nhiều khách hơn để có thêm thu nhập.

Trong gia đình, nếu những đồ gia dụng vẫn có thể dùng thì chúng ta không cần phải thay mới. Ngày trước, mọi người chỉ cần dùng một chiếc nồi gang để nấu ăn, sức khỏe của mọi người vẫn đảm bảo, ngày nay, các gia đình thường dùng rất nhiều các loại nồi khác nhau, điều này rất lãng phí. Con người chạy theo thời trang thì họ sẽ luôn cảm thấy không đủ.

Gần đây, tôi có xem video của một người nông dân Thái Lan chia sẻ, ông nói, các loài chim chỉ cần một vài ngày để xây xong một chiếc tổ nhưng con người cần rất nhiều năm để xây xong một căn nhà. Tôi rất tâm đắc với câu nói của ông là: *“Cuộc sống vốn rất dễ dàng nhưng con người lại khiến cuộc sống trở nên phức tạp, khó khăn!”*. Cuộc sống vốn rất dễ dàng, khi tôi đi đến đâu, tôi đều nhìn thấy có rất nhiều loại rau có thể ăn. Nhiều người khi đến nơi nào họ cũng tìm xem quanh đó có siêu thị hay cửa hàng tiện lợi hay không, cuộc sống của họ hoàn toàn phụ thuộc vào tiền. Cuộc sống này rất dễ dàng đối với những người biết sống, biết tự chủ, tự cường nhưng đối với những người ỷ lại, nương nhờ thì cuộc sống này rất khó khăn.

Nếu chúng ta nỗ lực lao động thì mọi việc sẽ có kết quả tốt đẹp. Khi tôi trồng đậu, cây đậu phát triển rất tốt, để có được thành quả này tôi đã thất bại rất nhiều lần. Ngày đầu tiên, tôi không biết gieo hạt đậu như thế nào, tôi cắm ngược hạt nên mầm cây mọc hướng xuống dưới lòng đất. Sau đó, tôi gieo lại lần thứ hai, thứ ba để có được thành công tôi đã thất bại hàng chục lần. Người xưa nói: *“Thất bại là mẹ thành công”*.

Hòa Thượng nói: *“Tại sao chúng ta không học theo Phật mà chúng ta ngày ngày học theo ma? Chúng ta làm theo Phật thì chúng ta nhất định sẽ an vui, chúng ta làm theo ma thì chúng ta nhất định sẽ đau khổ. Ma đang ở xung quanh chúng ta, chúng ta dùng mắt thì chúng ta sẽ nhìn thấy, dùng tai thì chúng ta sẽ nghe thấy, sáu căn tiếp xúc với cảnh giới sáu trần đều là ma”*. Chúng ta phải phản tỉnh, chúng ta là đệ tử Phật nhưng chúng ta đang làm theo Phật hay làm theo ma? Hầu hết chúng ta đều đang chạy theo cám dỗ của thế giới muôn màu. Khi chúng ta nghe thấy âm thanh thì chúng ta liền phân biệt âm thanh dễ nghe hay âm thanh khó chịu.

Hòa Thượng thường nói: *“Chúng sanh ngày nay thích nghe gạt không thích nghe khuyên”*. Chúng ta thường thích nghe những lời đường mật, không thích nghe người khác nói ra tập khí, tâm bệnh của mình.

Hòa Thượng nói: *“Bàn tay của ma rất xảo diệu, ngày ngày nó làm ra những cái mới, muôn hình muôn vẻ, khiến chúng ta không thể vượt qua sự khổng chế, cám dỗ của ma. Bạn đang ngày ngày lao nhọc, phục vụ nó, khổ cực kiếm tiền để cúng dường nó”*. Chúng ta đi vào siêu thị thì chúng ta thường muốn mua những thứ có kiểu dáng mới, tính năng mới. Đây là chúng ta bị dẫn dụ, sai sử mà chúng ta không biết.

Ở chùa Bảo Quang, có hai câu đối ở hai bên bức tượng Bồ Tát Di Lặc, câu thứ nhất là: *“Người hỏi vì sao mà ta cười”*, một câu là: *“Ta cười người vì ai mà khổ”*. Chúng ta vì ai mà khổ cả đời? Chúng ta vì tham cầu, vì không biết đủ mà khổ cả đời! Chúng ta luôn bị sai sử bởi cái mới. Nếu chúng ta biết *“an phận thủ thường”*, cơm đủ no, áo đủ ấm, có nơi che nắng che mưa là được thì chúng ta sẽ tự tại, an vui. Nhiều người ở thế gian có nhà đẹp, xe sang nhưng họ vẫn không an vui, tự tại.

Đức hạnh của chúng ta chính là thời trang vượt mọi thời đại. Người không có đức hạnh thì cho dù họ mặc quần áo đắt tiền thì cũng không che đậy được sự kém khuyết của họ. Nhiều người cho rằng quần áo sang trọng, xe đắt tiền có thể giúp họ che đi kém khuyết nhưng những người có trí tuệ thì họ sẽ nhìn thấu sự kém khuyết của chúng ta. Chúng ta tu hành thì chúng ta phải ngày ngày giảm phiền não, vọng tưởng để tâm chúng ta dần an định. Nếu chúng ta không tu hành một cách nghiêm túc thì chúng ta không thể dấu được mọi người. Chúng ta tu hành, ngày thường chúng ta có thể dấu được người nhưng khi cận tử nghiệp đến, chúng ta không thể dấu được ai. Chúng ta không y giáo phụng hành, không làm theo lời Phật dạy thì chúng ta sẽ chết trông giống như một con ếch!

Phật dẫn chúng ta đến nơi an tịnh, không có sự tham cầu, ma luôn thúc đẩy chúng ta tham cầu, truy cầu. Chúng ta lơ là, không kiểm soát thì chúng ta sẽ bị ma dẫn dắt. Thí dụ, khi chúng ta đang lái ô-tô, nếu chúng ta không để tâm thì ô-tô của chúng ta sẽ bị lấn sang làn khác, nếu chúng ta kịp phản tỉnh thì chúng ta điều chỉnh xe về làn cũ. Trong cuộc sống thường ngày, nhiều lần chúng ta đã bị ma dẫn dắt, bị cám dỗ bởi “*năm dục sáu trần*” mà chúng ta không nhận ra. Ma ở ngay xung quanh chúng ta, mắt chúng ta nhìn thấy, tai chúng ta nghe thấy thì chúng ta đã bị cám dỗ. Chúng ta phải ngày ngày an trú trong thiện pháp, trong pháp lành của Phật. Chúng ta được nhắc nhở thì chúng ta mới có thể đề cao cảnh giác, viễn ly được sự cám dỗ của ma, không bị ma lôi đi. Ngày ngày nhiều người đang cù cung tận tụy, tự nguyện chạy theo ma.

Ngày trước, có một người bị đau nhức khắp cơ thể, tôi đưa thuốc cho họ uống, sau khi họ khỏi bệnh thì họ tiếp tục ăn nhậu. Đây là họ tự nghe theo ma, họ không thể cưỡng được tập khí, thói quen cũ. Chắc chắn một ngày rất gần họ sẽ phải nhận sự đau khổ nhiều hơn gấp hai, gấp ba lần. Nếu chúng ta bị tập khí sai sử thì chúng ta sẽ càng ngày càng khổ đau. Chúng ta có thói quen uống bia, hút thuốc mà chúng ta không kiểm soát thì thói quen này sẽ ngày càng trầm trọng, khổ đau ngày càng nhiều. Phật dạy, chúng ta không bao giờ có thể thỏa mãn được “*năm dục sáu trần*”, nếu chúng ta không cẩn trọng thì chúng ta sẽ ngày càng lún sâu. Chúng ta thỏa mãn “*năm dục sáu trần*” thì chúng ta giống như người khát nước đi uống nước biển, càng uống thì sẽ càng khát!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!